

[Handelsministeren.]

den indsats — som også er nævnt af spørgeren — rejsebureaubranchen selv, repræsenteret ved Danmarks Rejsebureau Forening, i de senere år har gjort for at opbygge et system af garantiordninger, der senest blev revideret i 1972.

Jeg er naturligvis opmærksom på den svaghed, det er, at ikke alle bureauer er tilsluttet Rejsebureauforeningen og derfor ikke omfattet af garantiordningen. Den konkrete sag viser denne svaghed ved en frivillig ordning, men på den anden side er det mit indtryk, at den frivillige ordning stort set har virket tilfredsstillende.

Imidlertid vil jeg gerne på den givne foranledning igen se på disse problemer og på betimeligheden af en lovgivning. Min endelige stilling til problemet må jeg dog forbeholde mig, til jeg har haft mulighed for at overveje sagen i en bredere sammenhæng.

Westergaard Andersen: Jeg takker ministeren for det velvillige svar. En del af de betænkeligheder, der var for en halv snes år siden, mener jeg er bortfaldet med den frivillige ordning, som jo er kommet i mellemtiden. Jeg forestiller mig, at man i stedet for at binde virksomhederne til en bestemt ordning uden problemer kan åbne flere alternative muligheder som f.eks. en anden garantiordning, muligvis på forsikringsbasis, eller en ganske enkel ordning gående ud på, at de penge, der forudbetales af publikum, indbetales til et pengeinstitut, der først kan frigive pengene på et senere tidspunkt.

Under disse forudsætninger mener jeg, at man kan kvitte alle bekymringer for, om det skulle virke konkurrencebegrænsende, samtidig med at det beskytter forbrugerne bedre end ordningen i øjeblikket.

Handelsministeren (Erling Jensen): Også det nu fremførte konkrete forslag skal jeg love at lade indgå i den overvejelse, der herefter vil følge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aage Frandsen* til forsvarsministeren:

„Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe for at begrænse militærets store for-

brug af olie og benzin? Der tænkes ikke alene på den forestående NATO-øvelse Absalon-Express, men i lige så høj grad på militærets almindelige forbrug af olie og benzin.“

(Spm.nr. 36).

Skriftlig begrundelse.

På baggrund af frygten for mangel på olie har handelsministeren opfordret befolkningen til at spare på energiforbruget, hvilket man i den foreliggende situation kun kan støtte. Men når befolkningen skal spare på energiforbruget, må det samtidig nøje undersøges, om der er områder, hvor det offentlige har direkte indflydelse på energiforbruget med henblik på at spare, hvor det gør mindst skade. Uanset politisk opfattelse burde det være en selvfølge, at energiforbrug i forbindelse med f.eks. opvarmning af boligen er mere nødvendig end energiforbrug i forbindelse med militærøvelser.

Derfor bør militæret være det område, der særlig skal være tilbageholdende med energiforbruget, ikke blot ved ekstraordinære øvelser, men også ved det almindelige forbrug, der til tider forekommer at være ganske umådeholdent.

Aage Frandsen: Jeg er naturligvis opmærksom på, at forsvarsministeren, vist samme dag jeg stillede mit spørgsmål, lod en meddelelse gå ud over Ritzau, hvor det blev udtalt, at der ville ske en vis begrænsning i den forestående øvelse, den såkaldte Absalon-Express, og at de udenlandske deltageres udgifter i forbindelse med forbrug af brændstof altså blev betalt af dem selv. Alligevel mener jeg, at det er en meget vanskelig situation, at man siger til befolkningen, at nu skal den spare både på den ene og den anden måde, og så samtidig afholder en øvelse, selv om denne øvelse begrænses i en vis udstrækning.

Ud over denne øvelse er der jo også militærets øvrige forbrug, og derfor må spørgsmålet altså gå ud på, for det første om det ikke er en provokation over for befolkningen, at man afholder øvelsen, og for det andet hvad man vil gøre med hensyn til at nedskære det fremtidige forbrug inden for forsvaret, dels forbruget under eventuelle øvelser, dels det almindelige forbrug.